

ا ب پ ت ث ح خ چ خ ش د ذ ر ز بو ژ س ش بن ص ض ط ظ ع غ ف ق ک گ ل لام ن ن ی ی ی ی

<p>اول خان پسی جهان انسان ته خبره، خره ته لرگی</p>	<p>ا اوبه په اوبو گډیږی اوبه په دانگ نه بیلیږی اجل چی راشی وخت نه غواری</p>
<p>بی کفنه بڼه ، خو بی وطنه نه بی زحمته راحت نشته ، که راحت در لره غواری ، زحمت در لره پوله</p>	<p>ب بدبختی یواځی نه راځی برخی ازلی دی نه په زور او نه په سیالی دی</p>
<p>په پچه وخوت کشمیر بی ولید په درنو دروند، په سپکو سپک په دوه گوتو لمر نه پټیږی په زور کلی نه کیږی په هوا کی مانی نه جوړیږی په یوه گل نه پسرلی کیږی په یوه سپاره دوره نه خیری په یاری کی بنگری ماتیږی پیغله که توره هم وی، کور می تر خار شه</p>	<p>پ پاک اوسه بی پاک اوسه پردی کت تر نیمی شپی وی پردی غم تر ووری سور دی پیر می کره مر می کره پوره ورک دی کرل دوه کوره پلار کتلی زوی ته آسانه ده په پردی لاس مار مه وژنه په خوو تلوار په بدو تامل په بڼه ورځ کی هر څوک دوست وی</p>
<p>Nach oben</p>	<p>پیل ته</p>

<p>تلی وخت بیا نه راځي ته له ما جار زه له تا جار</p>	<p>ت توبی کاری اوږدی بی کاری تر څو چی رینتیا راځی ، درغو به کلی وړان کری وی تسه لاسه ته می دبنمن بی</p>
	<p>پ</p>
<p>جومات ته نزدی له خدایه لیری</p>	<p>ج جال بی چی وینی جال وان بی نه وینی</p>
	<p>ث</p>
<p>چی سر نه وی گودر نه وی، چی زر نه وی اختر نه وی چی تیر شوه هغه هیر شوه، هونبیار نه گرځی په تیرو پسی ډیر چی نه لری سړی نه کروت خوری نه غوړی چی هر څومره هونبیار بی نادان وپوښته چی هوگه بی نه وی خورلی، له خولی بی بوی نه ځی چی ډیر غوړیږی ، هومره نه اورپیږی چی زه او ته راځی نو څه دی دی قاضی چی کار په هغه کار، چی نه کار په هغه دی څه کار چی سر نه وی کدر نه وی چی نه کار هلته دی څه کار چیرته چی میړونه وی هلته کورونه وی</p>	<p>چ چاره که د سرو ده هسی نه چه د ځگر د مندو ده چرگه نه ، چرگوری بی بام ته وخاته چی بد گرځی بد به پرځی چی څه کری هغه به ریبي چی و بی غواری په خوله نو و به بی خوری په څه چی په آسانه بی گتی، په آسانه بی بایلی چی پیل ساتی، پیلخانی به جوړوی چی جنگ سوړ شی، مریی تود شی چی خان بی نو په یارانو بی، که یاران در سره نه وی، نو خاوری د بیابان بی چی چیری اوسی په مذهب به د هغو شی چی د دوه و سره جگره شی د دریم په کی ښه شی چی ریا دی وی له کوره ، ټول عالم پری ریا پوله</p>
	<p>ح</p>
<p>خدایه لوی می کری لویی را نه کری خط له ټکي پیل کیږی خوله بی دی سوی شخوند وهی د اوښ خوب چی راشی بالخت نه غواری خیال خو په کری کری په تیره د بدرنگ سړی رنگ سړی</p>	<p>خ خه وکره په دریاب بی لاهو کره خپل وطنه گل وطنه خپل بنایست را پوری غم شو خپل عمل دی لاری مل دی خپله ژبه هم کلاه ده هم بلا خپله لاسه کله لاسه</p>
<p>Nach oben</p>	<p>پیل ته</p>

	<p>خ</p> <p>خُمکه هغه سره وی چی اور پری بل وی</p>
	<p>خ</p>
<p>د عادت بلا په بسم الله نه ورکیري</p> <p>د غله په غره کی خای نه شته</p> <p>د لمدی ختی لبر اوبه پکار دی</p> <p>د لوگری چی لوته زره نه کیری نو لور په لوته اچوی</p> <p>د مری کیدی فارسی وایی</p> <p>د مشرانو خبره د کانی کرخه ده</p> <p>د واده او گور شپه نه په کور کیری</p> <p>د ورغویی تناکه ملغره ده</p> <p>د رندو په بنار کی یو سترگی باچا وی</p> <p>د کبر جن سر تیت وی</p> <p>د دروغو مزل لنډ دی</p> <p>د رواغ د نا پوهه وزر دی</p> <p>د روغجن حافظه نه لری</p> <p>د روغجن دی درواغ وایی، عاقل دی قیاس کوی</p> <p>د میلمه میلمه بدی راحی د کوربه دواړه</p> <p>دوست ته حال وایه دبنمن ته لاپی وهه</p> <p>دومره خه مکوه چی پری ستومانه شی</p> <p>د یار د پاره هندو د غوا غوینی خورلی دی</p>	<p>د</p> <p>دا گز دا میدان</p> <p>د تربور غابن په تربور ماتیري</p> <p>د بنی غوینی بده بنوروا وی</p> <p>د زورورو اوبه په جگه خیري</p> <p>د دوه رپیو همدومره گوره گیري</p> <p>د زرو په قدر زرگر بنه پوهیري</p> <p>د زره، زره ته لاره ده</p> <p>دوست به دی وژوروی دبنمن به دی وخنډوی</p> <p>دوه به سره خپل شی که دریم په مینخ کی نه وی</p> <p>د سوال په اوبو ژرنده نه گرخی</p> <p>د شگی په بند سیند نه بندیري</p> <p>د بناره واوځه خوله نرخه مه</p> <p>د خزه مینه لغته ده</p> <p>د خلکو زور د خدای زور دی</p> <p>د دوه پیسو شادی د لس رپیوو خنځیر یی یوور</p> <p>د شیدو سویی مستی پوه کوی</p> <p>د غریب ملا په آذان څوک روژه نه ماته وی</p> <p>د صبر میوه په مرادپخیری</p>
<p>د</p>	<p>ذ</p>
<p>د</p>	<p>ر</p>
<p>د</p> <p>زمکه هغه سره وی چی اور پری بل وی</p>	<p>ز</p> <p>زور یی د ملخ لگیری یی پر مخ</p>
	<p>ژ</p> <p>ژرنده که دی پلار ده هم په وار ده</p>
	<p>ږ</p>
<p>Nach oben</p>	<p>پیل ته</p>

<p>سل دی و مره خو بو دی نه سل روپی پور کره د اختر شپه په کور کره سل روپی پور کره خوی په بازار لوی کره</p>	<p>س</p> <p>ساده سپری خدای ساتی سپی چه لیونی شی خپل خاوند هم خوری سپور د پلی له حاله څه خبر سترگی له سترگو شرمیری</p>
	<p>ش</p> <p>شپه که تیاره ده، منی په شمار دی</p>
	<p>بن</p>
<p>ض</p>	<p>ص</p>
<p>ظ</p>	<p>ط</p>
	<p>ع</p>
<p>غر په غر نه ورزی خو سپری په سپری ورزی</p>	<p>غر که جگ دی په سر لاره لری</p>
<p>ق</p>	<p>ف</p>
<p>کور بار منزل ته نه رسیری که ما ویل چی ته یی، که تا ویل چی ته یی، هم به ته یی هم به زه یم که ما ویل چی زه یم، که تا ویل چی زه یم، نه به ته یی نه به زه یم</p>	<p>کار چی په سلا شی، بی بلا شی کانری به پوست نه شی او دینمن به دوست نه شی که په تا باران وشي په ما به څاڅکی پریوزی که خس یم د تا بس یم</p>
	<p>ه</p> <p>گوره گوره وایه خوله به دی خوره وی</p>
<p>له گیری یی اخی پر بریتو یی ردی له خوو نه خه له بدو واخه له بیکاری نه بیکاری بنه دی له یوه لاسه تک نه خیری لیوه هغه میره وری چی له رمی جلا وی</p>	<p>ل</p> <p>لاری دیری دی خو د میرو لار یوه ده لر یی خوره تل یی خوره لر به خورم هوسا به اوسم لمر په دوو گوتو نه پتیری له خالی لوبنی لوی آواز خیری</p>

	لا
Nach oben	پیل ته
<p>مه می یاده وه بد پلار ، چی یاد نکړمه ستا بڼه پلار مه کوه په چا چی وه به شی پر تا موتی د خروار نمونه ده مور که ليوه هم شی خپل خوی نه خوری مه بی وهه په نوک چی وه دی نه وهی په څوک مور د وری له حاله څه خبر میلمه د کوربه سره نه جنگیری</p>	<p>م مات لاس غاری ته ولیری مار چی څومره کور خی خپل سوری کی سمیری مار بی لنډی کر خو مری نه کر مار خورلی له پری ویری مال خپل ساته گاوندی غل مه نیسه مساپری بده خواری ده ملا مت سترگی نه لری مه څه په هغه لار چی نه دی مور پری خی نه پلار</p>
<p>نوم بی لوی کور بی وران نیمچه ملا سړی کفر ته باسی</p>	<p>ن ناپوه دومره په بل نه کوی لکه په څان نارینه غرونه غرونه، بنځی ارمونه</p>
	پ
<p>وری او نوک نه جلاکیری</p>	<p>و وروری به کوو خو حساب تر مینځه</p>
<p>هره ورځ د بلی مور ده هیڅ گل بی اغزی نشته هو بنیاران تکی پسی نه گرځی</p>	<p>ه هرچا ته خپل وطن کشمیر دی هر ځلیدونکی ته ملغمه مه وایه هر څوک خپل شی بناغلی گنی هره ورځ اختر نه وی</p>
<p>یو بام او دوه هوا</p>	<p>ی یا خپل کور یا خپل گور</p>
Nach oben	پیل ته

ا ب پ ت ث ح خ چ خ ش د د ن ر ز پ و ژ س ش
ب ن ص ض ط ظ ع غ ف ق ک گ ل ل م ن ن ی ی ی ی